

وشه ره شهكاني تو و شيعره په مهييه كاني من

لانه ناسو

چاو مرواني وشه يكي په مهيي بووم،
هر دهر نه كهوت
چاو مرواني ناميزگرتني ديزه كان بووم
دوور كهوت تيه وه.
بو كاتيك نه مهويت ناسمانت بو نزيك بكمه وه،
په له هور هكان ناگدار ده كه تيه وه
ببنه يگر!
بو كاتيك ده مهويت بيمه چتر و له باران بت پاريزم،
له او دهر يا خوت ده شو تيه وه،
بو هميشه پيت ده ليم:
بو... بو،،،؟!
كه چي تو هر رهش ده بي،
نه ي دهر گاي دلت
بو شيعره په مهييه كانم
والا ناكه يت؟
چيتر له رنگي جواني خوت
نه بي رنگي تر مه پوشه.
بو نازاني
رهنگي رهش
له هور و باران ديت؟
بو نه نازاني رهش
ته نها بو شه يتان ده شيت؟
تو پريت و پريت په مهييه
ده وشه كانم بكه به ملوانكه
با به گهر دهن بلورينا
بدره شينه وه.
من شاعيرم و
شاعيريش ديوانه يه!
ديوانه شيعرت بو نه هونمه وه
بو نه وه ي به رنگي په مهيي دهر بكه ويت
كه چي نه بيته باراني بهر چاوي په له هور هكان،
بو نه وه ي رهش ببنه وه
چيتر رهش له متو نايهت
چيتر وشه ي رهش بو تو نابي
من شيعري په مهييت بو نه هونمه وه.